

LAPLACES OCH POISSONS EKVATIONER

Poissons ekvation

$$\Delta\phi(\mathbf{x}) = \rho(\mathbf{x})$$

(där ρ är en given funktion och ϕ söks) satisfieras till exempel av

- den elektrostatiske potentialen i ett område som innehåller laddningar (varvid ρ är proportionell mot laddningstätheten)
- gravitationspotentialen i ett område som innehåller massa (ρ är då proportionell mot masstätheten)
- den stationära (det vill säga tidsoberoende) temperaturfördelningen i en homogen kropp vid närvaro av värmekällor
- deformationen av ett tunt belastat membran (i vilket fall ρ är proportionell mot kraften per ytenhet).

Laplaces ekvation

$$\Delta\phi(\mathbf{x}) = 0$$

fås uppenbarligen genom att sätta $\rho = 0$ ovan. Funktioner som är lösningar till Laplaces ekvation sägs vara *harmoniska*.

Låt V vara ett begränsat område i \mathbb{R}^3 med randytan S .

SATS *Randvärdesproblemet*

$$\begin{cases} \Delta\phi(\mathbf{x}) = \rho(\mathbf{x}) \text{ i } V, \\ \phi \text{ och dess normalderivata } \nabla\phi \cdot \mathbf{n} \text{ är givna på } S, \end{cases}$$

har en unik lösning i V . Närmare bestämt gäller det för varje $\mathbf{p} \in V$ att

$$\begin{aligned} \phi(\mathbf{p}) = & -\frac{1}{4\pi} \iint_V \frac{\rho(\mathbf{x})}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dV + \frac{1}{4\pi} \iint_S \phi(\mathbf{x}) \frac{(\mathbf{x} - \mathbf{p}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} dS \\ & + \frac{1}{4\pi} \iint_S \frac{\nabla\phi \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dS. \end{aligned}$$

Beviset bygger på *Greens andra identitet* (formel 5.16 i Matthews' bok):

$$\iiint_{V^*} (\phi \Delta \psi - \psi \Delta \phi) dV = \iint_{S^*} (\phi \nabla \psi - \psi \nabla \phi) \cdot \mathbf{n} dS,$$

där S^* är V^* :s randyta.

I satsens formel förekommer $|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^{-1}$ och $|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^{-3}$, som uppenbarligen är *elaka* i punkten \mathbf{p} . För att undvika denna elakhet tar vi bort ett litet klot $V_\epsilon = \{\mathbf{x}: |\mathbf{x} - \mathbf{p}| < \epsilon\}$, med randytan $S_\epsilon = \{\mathbf{x}: |\mathbf{x} - \mathbf{p}| = \epsilon\}$, från V , och sätter

$$V^* = V - V_\epsilon, \quad S^* = S - S_\epsilon,$$

där minustecknet framför S_ϵ betyder att den utåtriktade enhetsnormalen för S^* på S_ϵ är riktad *in* i V_ϵ , medan S_ϵ :s enhetsnormal är riktad utåt.

Som ψ väljer vi funktionen

$$\psi(\mathbf{x}) = \frac{1}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|}, \quad \text{som uppfyller } \Delta \psi = 0 \text{ då } \mathbf{x} \neq \mathbf{p}.$$

Vidare är

$$\nabla \psi(\mathbf{x}) = -\frac{\mathbf{x} - \mathbf{p}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} \quad \text{då } \mathbf{x} \neq \mathbf{p}.$$

Insättning av $\Delta \phi = \rho$ och ovanstående data i Greens andra identitet ger

$$\begin{aligned} \iiint_{V-V_\epsilon} \left(\phi(\mathbf{x}) \cdot 0 - \frac{\rho(\mathbf{x})}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} \right) dV \\ = \iint_{S-S_\epsilon} \left(-\phi(\mathbf{x}) \frac{\mathbf{x} - \mathbf{p}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} - \frac{\nabla \phi(\mathbf{x})}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} \right) \cdot \mathbf{n} dS, \end{aligned}$$

eller

$$\begin{aligned} - \iiint_{V-V_\epsilon} \frac{\rho(\mathbf{x})}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dV = - \iint_S \phi(\mathbf{x}) \frac{(\mathbf{x} - \mathbf{p}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} dS - \iint_S \frac{\nabla \phi(\mathbf{x}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dS \\ + \iint_{S_\epsilon} \phi(\mathbf{x}) \frac{(\mathbf{x} - \mathbf{p}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} dS + \iint_{S_\epsilon} \frac{\nabla \phi(\mathbf{x}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dS. \end{aligned} \quad (*)$$

På S_ϵ är $|\mathbf{x} - \mathbf{p}| = \epsilon$. Med hjälp av detta samt divergenssatsen och medelvärdessatsen inser man att den sista termen i (*) går mot 0 då $\epsilon \rightarrow 0$:

$$\begin{aligned} \iint_{S_\epsilon} \frac{\nabla\phi \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dS &= \frac{1}{\epsilon} \iint_{S_\epsilon} \nabla\phi \cdot \mathbf{n} dS = \frac{1}{\epsilon} \iiint_{V_\epsilon} \Delta\phi dV \\ &= \frac{1}{\epsilon} \iiint_{V_\epsilon} \rho(\mathbf{x}) dV = \frac{1}{\epsilon} \cdot \rho(\mathbf{p}^*) \cdot \frac{4\pi\epsilon^3}{3} \quad \text{för något } \mathbf{p}^* \in V_\epsilon \\ &= \frac{4\pi}{3} \cdot \rho(\mathbf{p}^*) \cdot \epsilon^2 \rightarrow 0 \text{ då } \epsilon \rightarrow 0. \end{aligned}$$

På S_ϵ är vidare

$$(\mathbf{x} - \mathbf{p}) \cdot \mathbf{n} = (\mathbf{x} - \mathbf{p}) \cdot \frac{\mathbf{x} - \mathbf{p}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} = |\mathbf{x} - \mathbf{p}| = \epsilon.$$

Använder vi detta plus medelvärdessatsen på den näst sista termen i (*) ser vi att

$$\begin{aligned} \iint_{S_\epsilon} \phi(\mathbf{x}) \frac{(\mathbf{x} - \mathbf{p}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} dS &= \frac{1}{\epsilon^2} \iint_{S_\epsilon} \phi(\mathbf{x}) dS = \frac{1}{\epsilon^2} \phi(\mathbf{p}^*) \cdot 4\pi\epsilon^2 \\ &= 4\pi\phi(\mathbf{p}^*) \quad \text{för något } \mathbf{p}^* \in V_\epsilon \\ &\rightarrow 4\pi\phi(\mathbf{p}) \text{ då } \epsilon \rightarrow 0. \end{aligned}$$

Då $\epsilon \rightarrow 0$ i (*) går $V - V_\epsilon$ mot V och vi får

$$\begin{aligned} - \iiint_V \frac{\rho(\mathbf{x})}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dV &= - \iint_S \phi(\mathbf{x}) \frac{(\mathbf{x} - \mathbf{p}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} dS - \iint_S \frac{\nabla\phi(\mathbf{x}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dS \\ &\quad + 4\pi\phi(\mathbf{p}) + 0, \end{aligned}$$

det vill säga den önskade formeln

$$\begin{aligned} \phi(\mathbf{p}) &= -\frac{1}{4\pi} \iiint_V \frac{\rho(\mathbf{x})}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dV + \frac{1}{4\pi} \iint_S \phi(\mathbf{x}) \frac{(\mathbf{x} - \mathbf{p}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} dS \\ &\quad + \frac{1}{4\pi} \iint_S \frac{\nabla\phi \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dS. \end{aligned}$$

Antag nu att $\rho(\mathbf{x}) \neq 0$ enbart i ett begränsat område K ! Det är då rimligt att anta att Poissons ekvation har en lösning ϕ som tillsammans med sin gradient $\nabla\phi$ snabbt går mot 0 långt från K . Så om vi låter S vara sfären

$$S_R = \{\mathbf{x} : |\mathbf{x}| = R\}$$

med radien R och medelpunkt i origo kan vi anta att ϕ och $\nabla\phi$ går mot 0 så fort på S_R att ytintegralerna i formeln ovan försvinner då $R \rightarrow \infty$. I detta limes får vi då

$$\phi(\mathbf{p}) = -\frac{1}{4\pi} \iiint_K \frac{\rho(\mathbf{x})}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dV.$$

För att verifiera denna formel måste vi kontrollera att ytintegralerna verkligen går mot 0 då $R \rightarrow \infty$ om $\phi(\mathbf{p})$ ges av detta uttryck.

Observera först följande uppskattning:

Om $\mathbf{x} \in K$ så gäller om $|\mathbf{p}|$ är tillräckligt långt borta från K att $|\mathbf{x}| < |\mathbf{p}|/2$, varför

$$|\mathbf{x} - \mathbf{p}| \geq |\mathbf{p}| - |\mathbf{x}| \geq |\mathbf{p}| - |\mathbf{p}|/2 = |\mathbf{p}|/2,$$

och då blir

$$\frac{1}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} \leq \frac{2}{|\mathbf{p}|}. \quad (\dagger)$$

Med hjälp av (\dagger) ser vi att

$$|\phi(\mathbf{p})| = \frac{1}{4\pi} \left| \iiint_K \frac{|\rho(\mathbf{x})|}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dV \right| \leq \frac{1}{2\pi} \frac{1}{|\mathbf{p}|} \left| \iiint_K \rho(\mathbf{x}) dV \right|,$$

det vill säga

$$|\phi(\mathbf{p})| \leq \frac{\text{konstant}}{|\mathbf{p}|} \quad \text{då } |\mathbf{p}| \text{ är stort.}$$

Så på S_R (där $|\mathbf{x}| = R$) är

$$|\phi(\mathbf{x})| \leq \frac{\text{konstant}}{R}.$$

Därmed fås att

$$\begin{aligned} \left| \frac{1}{4\pi} \iint_{S_R} \phi(\mathbf{x}) \frac{\mathbf{x} - \mathbf{p}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} \cdot \mathbf{n} dS \right| &\leq \frac{1}{4\pi} \iint_{S_R} \frac{|\phi(\mathbf{x})|}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^2} dS \\ &\leq \frac{1}{4\pi} \cdot \frac{\text{konstant}}{R} \cdot \frac{4}{R^2} \cdot 4\pi R^2 = \frac{4 \cdot \text{konstant}}{R} \rightarrow 0 \quad \text{då } R \rightarrow \infty. \end{aligned}$$

I den andra ytintegralen förekommer $\nabla\phi(\mathbf{x})$. Vi får gradienten av $\phi(\mathbf{p})$ genom att derivera under integraltecknet med avseende på p_1, p_2, p_3 :

$$\nabla\phi(\mathbf{p}) = -\frac{1}{4\pi} \iiint_K \rho(\mathbf{x}) \cdot \nabla \left(\frac{1}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} \right) dV = \frac{1}{4\pi} \iiint_K \rho(\mathbf{x}) \cdot \frac{\mathbf{x} - \mathbf{p}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} dV.$$

Med hjälp av uppskattningen (†) fås sedan:

$$\begin{aligned} |\nabla\phi(\mathbf{p})| &\leq \frac{1}{4\pi} \iiint_K |\rho(\mathbf{x})| \cdot \frac{1}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^2} dV \\ &\leq \frac{1}{4\pi} \cdot \frac{4}{|\mathbf{p}|^2} \cdot \iiint_K |\rho(\mathbf{x})| dV = \frac{\text{konstant}}{|\mathbf{p}|^2} \end{aligned}$$

om $|\mathbf{p}|$ är stort. Så på S_R (där $|\mathbf{x}| = R$), är

$$|\nabla\phi(\mathbf{x})| \leq \frac{\text{konstant}}{R^2}.$$

Beloppet av den andra ytintegralen kan därmed uppskattas på följande sätt:

$$\begin{aligned} \left| \iint_{S_R} \frac{\nabla\phi(\mathbf{x}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dS \right| &\leq \frac{\text{konstant}}{R^2} \cdot \frac{1}{R} \cdot 4\pi R^2 \\ &= \frac{4\pi \cdot \text{konstant}}{R} \rightarrow 0 \quad \text{då } R \rightarrow \infty \end{aligned}$$

– och det var alltså korrekt att anta att ytintegralerna försvinner då $R \rightarrow \infty$.

SATS Om $\rho(\mathbf{x}) \neq 0$ bara i ett begränsat område K , så är

$$\phi(\mathbf{p}) = -\frac{1}{4\pi} \iiint_K \frac{\rho(\mathbf{x})}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dV$$

en lösning till Poissons ekvation $\Delta\phi = \rho$.

Harmoniska funktioner är lösningar till Laplaces ekvation

$$\Delta\phi = 0$$

(det vill säga Poisson med $\rho = 0$). Om ϕ är harmonisk i ett område V med randytan S så gäller enligt ovan för varje $\mathbf{p} \in V$ att

$$\phi(\mathbf{p}) = \frac{1}{4\pi} \iint_S \phi(\mathbf{x}) \frac{(\mathbf{x} - \mathbf{p}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} dS + \frac{1}{4\pi} \iint_S \frac{\nabla\phi(\mathbf{x}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} dS.$$

Låt oss fixera \mathbf{p} och låt $S_{\mathbf{p},R} = \{\mathbf{x} : |\mathbf{x} - \mathbf{p}| = R\}$ vara sfären med radien R omkring \mathbf{p} . På $S_{\mathbf{p},R}$ är

$$|\mathbf{x} - \mathbf{p}| = R, \quad \mathbf{n} = \frac{\mathbf{x} - \mathbf{p}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|} \quad \text{och} \quad \frac{(\mathbf{x} - \mathbf{p}) \cdot \mathbf{n}}{|\mathbf{x} - \mathbf{p}|^3} = \frac{1}{R^2},$$

varför

$$\begin{aligned}
 \phi(\mathbf{p}) &= \frac{1}{4\pi} \iint_{S_{\mathbf{p},R}} \phi(\mathbf{x}) \cdot \frac{1}{R^2} dS + \frac{1}{4\pi} \iint_{S_{\mathbf{p},R}} \frac{1}{R} \cdot \nabla\phi(\mathbf{x}) \cdot \mathbf{n} dS \\
 &= \{ \text{enligt divergenssatsen} \} \\
 &= \frac{1}{4\pi R^2} \iint_{S_{\mathbf{p},R}} \phi(\mathbf{x}) dS + \frac{1}{4\pi R} \cdot \iiint_{V_{\mathbf{p},R}} \nabla^2\phi dV \\
 &= \frac{1}{4\pi R^2} \iint_{S_{\mathbf{p},R}} \phi(\mathbf{x}) dS + 0,
 \end{aligned}$$

där $V_{\mathbf{p},R} = \{\mathbf{x} : |\mathbf{x} - \mathbf{p}| \leq R\}$.

Observera att integralen i högerledet kan tolkas som *medelvärde* av ϕ på $S_{\mathbf{p},R}$. Därmed har vi visat

MEDELVÄRDESSATSEN FÖR HARMONISKA FUNKTIONER

Värdet av en harmonisk funktion $\phi(\mathbf{x})$ i en punkt \mathbf{p} är lika med medelvärdet av ϕ över en sfär med \mathbf{p} som medelpunkt:

$$\phi(\mathbf{p}) = \frac{1}{4\pi R^2} \iint_{S_{\mathbf{p},R}} \phi(\mathbf{x}) dS.$$

Från denna sats följer **maximum och minimum principerna** för harmoniska funktioner:

Om $\Delta\phi = 0$ i V så kan inte ϕ ha ett strikt maximum eller strikt minimum i det inre av V .

Ty antag att $\phi(\mathbf{x})$ har ett strikt maximum i en inre punkt \mathbf{p} , det vill säga $\phi(\mathbf{p}) > \phi(\mathbf{x})$ i en punkterad omgivning $\{\mathbf{x} : 0 < |\mathbf{x} - \mathbf{p}| < \epsilon\}$ av \mathbf{p} . Med $r = \epsilon/2$ gäller då att $\phi(\mathbf{x}) < \phi(\mathbf{p})$ för alla $\mathbf{x} \in S_{\mathbf{p},r}$. Enligt medelvärdessatsen är därför

$$\begin{aligned}
 \phi(\mathbf{p}) &= \frac{1}{4\pi r^2} \iint_{S_{\mathbf{p},r}} \phi(\mathbf{x}) dS < \frac{1}{4\pi r^2} \cdot \phi(\mathbf{p}) \cdot \iint_{S_{\mathbf{p},r}} dS \\
 &= \frac{1}{4\pi r^2} \cdot \phi(\mathbf{p}) \cdot 4\pi r^2 = \phi(\mathbf{p}),
 \end{aligned}$$

det vill säga

$$\phi(\mathbf{p}) < \phi(\mathbf{p}),$$

vilket är en motsägelse. På analogt sätt visas att ϕ inte kan ha ett strikt minimum i det inre av V .